

Landsforeningen har således taget afstand fra, at København og Frederiksberg kun skal afgive 60 pct. – mod nu 70 pct. – af den andel af den kommunale indkomstskat, der påhviler en skatteyder, til tilflytningskommunen, jfr. den kommunale indkomstskattelovs § 3, stk. 2, 3. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2. Landsforeningen henviser til indenrigsministerens fremsættelse den 28. februar 1980 af det lovforslag, hvoraf fremgår, at den nugældende procentsats på 70 er bestemt på grundlag af forholdet mellem primærkommunal og amtskommunal beskatning. Landsforeningen finder, at dette naturligvis er rimeligt i et spørgsmål om skattedeling, og et forslag med henvisning til udgiftsfordelingen må derfor klart afvises.

Det kan bekræftes, at der ikke er sket ændringer i forholdet mellem de amts- og primærkommunale udskrivningsprocenter, som berettiger ændringer af procentsatsen. I de kommunale tilskuds- og udligningsordninger foretages en opdeling af Københavns og Frederiksberg kommuners udskrivning i en primær- og amtskommunal del med det formål at opføre henholdsvis den kommunale og amtskommunale udskrivning af indkomstskat og grundskyld. I årene til og med 1980 fordeltes udskrivningen efter det forhold, der eksisterede mellem amtskommunal og primærkommunal udskrivning i de tre øvrige amter i hovedstadsområdet. Man var opmærksom på, at en opdeling baseret på udskrivningen i et område med en ung befolkning (i de tre øvrige amter i hovedstadsområdet) ville undervurdere Københavns og Frederiksberg kommuners amtskommunale udgifter. Da budget- og regnskabssystemet efterhånden var indkørt, fandtes det derfor rimeligt at indføre en udgiftsopgørelse i tilskuds- og udligningsordningerne ved fordeling på primærkommunal og amtskommunal andel for Københavns og Frederiksberg kommuner.

Ved opgørelsen af tilskud og tilsvarende i henhold til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner anvendes for Københavns og Frederiksberg kommuner ved beregning af nettodrifts- og anlægsudgifter, udskrivningsgrundlag og beskatningsniveau 60 og 40 pct. for henholdsvis den primærkommunale og amtskommunale andel.

Dette er baggrunden for, at det i det foreliggende forslag til ændring af den kommunale indkomstskattelov er fundet rimeligt at foreslå, at også den del af den kommunale indkomstskat til Københavns og Frederiksberg kommuner, der skal være omfattet af skattedelingsreglerne, fastsættes til 60 pct.

Kommunernes Landsforening mener endvidere, at man bør bibeholde fordelingsreglerne i den kommunale indkomstskattelovs § 9 vedrørende begrænset skattepligtige, hvilke regler er foreslået ophævet, jfr. lovforslagets § 1, nr. 4–6.

Landsforeningen anfører i den forbindelse, at en ophævelse af disse delingsregler ikke vil medføre væsentlige administrative besparelser, og at det ikke kan udelukkes, at en ophævelse af fordelingen vil medføre mærkbare tab for enkelte kommuner.

Der må heroverfor henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4–6, hvoraf fremgår, at omkostningerne ved fordeling af et beløb i størrelsesordenen 3 mill. kr. efter Københavns kommunes opfattelse ikke ligger under 200.000 kr., altså ca. 7 pct. af provenuet alene for at fordele det.

Med hensyn til eventuelle tab for enkelte kommuner foreligger der ikke nogen opgørelse over, hvor store beløb de enkelte kommuner henholdsvis afgiver og modtager efter de gældende fordelingsregler. Men det kan oplyses, at den samlede nettoindtægt af skat af begrænset skattepligtige i 1981 kun i 6 kommuner udgjorde mere end 0,01 pct. af udskrivningsgrundlaget. (Heraf i 4 kommuner mellem 0,02 og 0,05 pct., i de to sidste 0,11 og 0,30 pct.) Hvor meget heraf, der er genstand for fordeling lader sig, som sagt, ikke anslå.

Da det samlede provenu af kommunal indkomstskat af begrænset skattepligtige i øvrigt er relativt begrænset – ca. 16,5 mill. kr. i 1981 – findes det ikke byrdefordelmæssigt betænkeligt helt at ophæve fordelingsreglerne vedrørende skatten af begrænset skattepligtige.

Det må desuden mere generelt fremhæves, jfr. også det følgende punkt, at formålet med lovforslaget er at forenkle regler om fordeling af beløb mellem kommunale kasser, og at dette i sagens natur til en vis grad må have konsekvenser, hvor små de så er, for enkelte kommuner.

Med hensyn til den foreslåede undergrænse på 50.000 kr. for selskabsskattebeløb, der skal være genstand for fordeling, jfr. lovforslagets § 1, nr. 7 og 8, har Kommunernes Landsforening foreslået, at denne undergrænse fastsættes til 10.000 kr., mens den efter Københavns kommunes opfattelse ikke bør sættes lavere end 100.000 kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Som det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, samt bemærkningerne hertil foreslås det at ophæve